

Onvoldoende aandacht voor – en begeleiding van dyslexie, klacht ongegrond

Landelijke Klachtencommissie voor het Christelijk Onderwijs
ingesteld door de Besturenraad Centrum voor Christelijk Onderwijs

ADVIES 2011/004

I. Verloop van de klachtenprocedure

Uit hetgeen in de stukken en ter gelegenheid van de hoorzitting naar voren is gebracht leidt de Commissie de als volgt samengevatte klacht af:

Aangeklaagde verwijt de school dat er vanaf groep 3 tot en met groep 6 onvoldoende aandacht is geweest voor de door klagers verschillende keren naar voren gebrachte problemen van hun dochter *D* als gevolg van – op dat moment veronderstelde - dyslexie. Enige tijd nadat *D* in januari 2010 is overgegaan naar een andere school is door die school een onderzoek geëntameerd naar aanleiding van een vermoeden van dyslexie. Het bureau dat het psychodiagnostisch onderzoek heeft afgenomen heeft op 11 oktober 2010 een dyslexie verklaring afgegeven, waarin wordt aangegeven dat *D* als gevolg van dyslexie ernstige belemmeringen ondervindt op het gebied van werktempo, accuratesse van lees- en/of spellingsvaardigheid en leesbaarheid van het geschreven werk.

II. Overwegingen van de Commissie

De Commissie overweegt op grond van de stukken en hetgeen ter zitting naar voren is gekomen als volgde school

Ten aanzien van de feiten

De dochter van klaagster, *D*, was tot eind 2009 leerling van basisschool T te H. Al vanaf groep 3 was er een vermoeden van dyslexie. Op dat moment was het echter nog te vroeg om dat te diagnosticeren. In groep 3 kreeg zij een bril aangemeten, die door klagers ter zitting als een ontspannend brilletje is aangeduid. De schoolprestaties veroorzaakten bij *D* spanning en lichamelijke klachten. De school adviseerde daarom een faalangstreductietraining. Klaagster heeft toen gebeld met de organisatie die de training verzorgde school Daar werd haar, zo heeft zij op de hoorzitting verklaard, verteld dat deze training niets zou kunnen toevoegen aan de kanjertraining die al door de leerkracht met de klas werd gedaan. De in groep 5 geconsulteerde kinderarts constateerde een spastische dikke darm, veroorzaakt door stress. Eind groep 5 werd in een gesprek met de leerkrachten en de intern begeleider afgesproken dat de extra begeleiding die *D* tot nu toe in de klas had gekregen zou worden uitgebreid. Volgens de school had *D* last van toetsangside school Op gewone toetsen in de klas scoorde zij goed, maar voor CITO-toetsen kon ze terugvallen van een A-score naar een D-score. Wanneer dezelfde toets dan nog eens in een 1-op-1 situatie werd afgenomen was de toets wel voldoende. De school drong daarom nogmaals aan op het volgen van een faalangstreductietraining. Volgens de school was het moment om een onderzoekstraject naar dyslexie te starten in verband met de eisen die

gesteld zijn om voor (vergoede) behandeling in aanmerking te komen pas aan het begin van groep 6 aangebroken. Tot dan toe is steeds overeenkomstig het dyslexie protocol gehandeld en is steeds ondersteunende begeleiding gegeven. Met de intern begeleider werd afgesproken dat *D* van nu af aan twee keer in de week 1-op-1 begeleiding zou krijgen. Omdat het naar school gaan zoveel spanning bij *D* opriep, zijn haar ouders, mede op advies van de kinderarts, op zoek gegaan naar een andere, kleinschaliger school. Zij vonden De Wijngaard, een basisschool die ook onderdeel uitmaakt van de VCO Quercus en ook vlakbij huis staande school Na de Kerstvakantie is *D* daarheen overgegaan. Na twee keer drie maanden van testen heeft de intern begeleider van deze school, toen *D* inmiddels in groep 7 zat, een onderzoeksaanvraag bij de onderwijsadviesdienst de D. neergelegd. Om voor de Commissie onduidelijke redenen zijn er geen onderzoeksgegevens van *D* op De Wijngaard beschikbaar. Onderwijs A, onderdeel van de D., heeft zijn onderzoek daarom gebaseerd op de gegevens van het dossier van *D* op de school In het pedagogisch didactisch onderzoek worden zowel de achterstand op het gebied van lezen en spelling, als de hardnekkigheid daarvan voldoende aangetoond geacht om een dyslexieverklaring uit te schrijven. Deze verklaring wordt op 19 oktober 2010 door Onderwijs Advies afgegeven. In een gesprek met de ouders, de leerkracht, de intern begeleider en de onderzoekster op 4 november 2010 worden de onderzoeksresultaten besproken. Het rapport wordt vervolgens, met vertraging, omdat het rapport enkele weken in de la van de onderzoekster is blijven liggen, aan het bureau ONL, waar de behandeling van *D* zal plaatsvinden, voorgelegd. Op 7 februari 2011 heeft Onderwijs A een dyslexieverklaring afgegeven, waarin wordt verklaard dat uit psychodiagnostisch onderzoek is gebleken dat bij *D* ernstige, enkelvoudige dyslexie is vastgesteld volgens de criteria voor indicatiestelling van het Protocol Dyslexie Diagnostiek en Behandeling van Blomert, 2006, en dat sprake is van een positieve indicatie voor behandeling met daarnaast voortzetten van extra leerhulp op school. De prognose voor de duur van de behandeling is ongeveer een jaar. Op basis van dit rapport komt *D* in aanmerking voor 65, via de zorgverzekeraar vergoede, behandelingen.

Ontvankelijkheid

Klaagster heeft ter zitting verklaard dat de ouders op het moment dat *D* overging van T naar de W. absoluut geen reden zagen om een klacht tegen T in te dienen. Onvrede over de wijze waarop *D* op T behandeld was is dan ook helemaal geen onderwerp van gesprek geweest in het afsluitend gesprek dat de ouders op 4 januari 2010 met de directeur van T voerden. Ook toen op de W een achterstand van 3,5 jaar geconstateerd werd, dacht klaagster nog niet aan het indienen van een klacht tegen de school, pas nadat in oktober 2010 de dyslexieverklaring was afgegeven en bij het indienen van het rapport bij bureau ONL de kosten van al of niet vergoede behandelingen ter sprake kwamen, is klaagster daar zo geschrokken dat zij er melding van wilde maken en wilde onderzoeken hoe dit zo ver heeft kunnen komen. Het rapport is pas enkele weken na het gesprek op 4 november 2010, nadat klaagster er nog eens over gebeld had, bij ONL ingediend, omdat de onderzoekster van Onderwijs A het rapport vergeten was en in haar la had laten liggen. Dit is de reden dat de klacht enkele dagen na de periode van een jaar na het verlaten van de school bij de Commissie is ingediend.

Gelet op deze omstandigheden zal de Commissie de klacht wel in behandeling nemen.

Beoordeling

Klaagster heeft, als hiervoor weergegeven, verklaard dat zij op het moment dat *D* van de school vertrok geen reden had om over de wijze van handelen van de school te klagen. De

ouders kozen voor de overstap naar de W, omdat zij meenden dat deze school door zijn kleinschaligheid beter bij *D* zou passen. De school heeft, daar zijn partijen het overeens, vanaf groep 3 steeds aandacht gehad voor de problemen van *D*, waarvan toen al vermoed werd dat die (mede) veroorzaakt werden door dyslexie. *D* heeft aanvankelijk in de klas en later in een 1-op-1 situatie extra begeleiding gehad. Deze begeleiding was overeenkomstig het dyslexieprotocol. Aanvraag voor diagnose van dyslexie kan, naar de school ter zitting heeft verklaard, wil de aanvraag voor vergoede behandeling van gediagnostiseerde dyslexie succesvol zijn, pas na opbouw van een gedegen dossier plaatsvinden. De onderzoekster van Onderwijs A heeft in een telefoongesprek met de intern begeleider van T op 25 januari 2011 aangegeven dat de uitslag van het onderzoek (diagnose dyslexie) zeker niet gebaseerd is op didactische verwaarlozing door de school, en dat de dossiervorming van T juist goed op orde was. Dit is door klaagster niet ontkend of weersproken.

De Commissie acht de klacht om die reden niet gegrond.

De Commissie overweegt hierbij, wellicht ten overvloede, dat klaagster ter zitting heeft verklaard dat zij vertrouwen heeft in het oordeel van de onderzoekster van Onderwijs A en de onderzoekster van ONL. De Commissie ziet dan ook geen reden te twifelen aan hun oordeel dat *D* gebaat zal zijn bij 65 (vergoede) behandelingen in de periode van ongeveer een jaar tot aan het einde van groep 8 van de basisschool. Zeker nu de school, onweersproken, heeft gesteld dat zij enkele tientallen kinderen met een indicatie voor vergoede behandeling voor dyslexie op school hebben en dat voor die kinderen gemiddeld tussen de 45 tot 60 behandelingen zijn voorgeschreven, verspreid over een periode van anderhalf jaar. Deze behandelingen betreffen ook niet zozeer het inhalen van een achterstand en een achterstand van 3.5 jaar in leesniveau betekent ook niet dat 3,5 jaar leerstof moet worden ingehaald of dat er in 3,5 jaar niets geleerd is. Deze behandelingen zijn gericht op het aanleren van leerstrategieën en de omgang met de problematiek.

III. Het oordeel van de Commissie

De Commissie verklaart de klacht ongegrond.

IV. Advies aan het bevoegd gezag

De Commissie ziet geen aanleiding tot het geven van een advies.

Aldus gegeven op 21 maart 2011 door mr. J.C. Westmaas, voorzitter, Drs.M.R.A. Luijpen, en dhr. Th. Huizer, leden, in tegenwoordigheid van mr. M. Mulder-Das, secretaris.